

Какви сж постиженията на обикновения животъ? Обикновени. И при Бога да отиде, въ края на краищата обикновениятъ човѣкъ ще има обикновени резултати. Защо? Защото и отношенията на Бога къмъ него ще бждатъ обикновени. Като човѣкъ, свързанъ повече съ земята, Богъ ще заповѣда да му дадатъ всичко въ изобилие: хлѣбъ, кжщи, ниви. Като се върне у дома си, ще започне да се суети, това да направи, онова да направи, докато дойдатъ крадци и го обератъ. После ще отиде да се оплаква, че го обрала. Даде ли му се по-голъмо богатство, той ще пълни хамбара си съ жито, но после ще съжالياва, че житото мухлясало. Какво придобива обикновениятъ човѣкъ отъ усилията, които прави въ живота си? Има нѣщо красиво въ живота на обикновения, на талантливия, на гениалния човѣкъ, както и на светията, но всѣки отъ тѣхъ трѣбва да се подигне едно стѣпало по-горе отъ положението, въ което се е намиралъ. Като човѣкъ, безразлично въ коя категория на живота се намира, всѣки трѣбва да проявява Божественото въ себе си. Не проявява ли Божественото начало въ себе си, ние го считаме мъртавъ човѣкъ. Той ходи и се движи между живитѣ, но е мъртавъ.

Живъ човѣкъ е онзи, който проявява едновременно и дветѣ си естества: първо Божественото, а после — човѣшкото. Всѣка работа започва съ Божественото. Значи, на пръвъ планъ е Божественото. Запримѣръ, въ свѣта